

SURİYE OLAYLARININ PERDE ARKASI

Doç.Dr.Sait YILMAZ*

Giriş; Neden Suriye?

Soğuk Savaş sonrası dönem üç kısma ayrılabilir. 1992-2001 arasındaki ilk dönemde iyimserlik ve belirsizlik hâkimdi. Sovyetlerin çöküşü ile savaşların yerini ekonomi aldı. Baba Bush ve Bill Clinton ekonomi merkezli bir dış politika izlerken Panama, Somali, Haiti ve Kosova'ya az riskli askeri müdahaleler yapıldı. Bu dönem Büyük Ortadoğu coğrafyasındaki dönüşüm için düşünsel hazırlıkların yapıldığı ve siyasi kurgunun hazırlandığı dönemdi. 2001-2007 arasındaki ikinci dönem ise Amerikan stratejik kültürünün alışık olmadığı konvansiyonel olmayan bir düşmanla savaşı temsil etmekte idi. Terörle mücadele için Afganistan ve Irak'ta girişilen savaşların amacı Amerikan yanlısı rejimler oluşturmak ve Amerikan değerlerini yaymaktı. Bu dönemin başında Büyük Ortadoğu Projesi açıklanmış ve sert güç katalizör görevi ile öne çıkmıştı. ABD'nin dizginleri ele aldığı bu dönemde 1990 sonrası yavaşlayan Batı mekanizması tekrar etkin bir şekilde çalışmaya başladı. 2007 yılından itibaren ise Irak ve Afganistan'dan çekilmenin gündeme gelmesi ile birlikte yeni bir döneme girildi. Büyük Ortadoğu'nun dönüşümü için 1990'lardan beri hazırlanan kurgu için artık zamanın geldiği düşünülüyor ve düğmeye basıldı. Dönüşüm stratejisine geçiş 18 Ocak 2006 tarihinde ikinci Bush döneminin başlangıcında Dışişleri Bakanı Rice'ın Georgetown Üniversitesi'nde yaptığı konuşma ile başladı. Rice, bu konuşmada; "*Amerikan vizyonunun tüm dünyaya liderlik etmesinden, dünyadaki her ülke ve kültürde tiranlıklara son vermek için demokratik hareketleri ve kurumları desteklemekten*" bahsediyordu¹.

Böylece ABD, güvenlik çıkarlarını, kalkındırma gayretlerini ve demokratik ideallerini bu kurgu içinde realize edecekti. 2008'de ise sosyal medyada yaşanan yenilikler bu kurguya yeni bir yüz verdi². Dönüşüm diplomasisi denilen bu model için Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Washington'daki ABD-İslam Dünyası Forumu'nda yaptığı konuşmada³; "*Her nerede olursa olsun diğer halklar ile sivil toplum, iş dünyası liderleri, dini önderler, kadınlar ve azınlıklar ile bağlarımızı daha da geliştireceğiz. Birlikte çalıştığımız yerlerdeki vatandaşlarla önceliklerimizin belirlenmesine yardım edeceğiz*" diyordu. Ortadoğu'daki dönüşüm "pragmatik idealizm" denilen yeni yöntemde ABD çıkarları demokrasi, özgürlük ve insan hakları gibi Amerikan değerlerinin geliştirilmesi ile sağlanacaktı. Demokrasi geliştirme yolu ile rejim değişikliği otoriter olarak tanımlanan ülkelerdeki sivil toplum ve insan hakları gruplarının harekete geçirilmesi demektir. Bu iş için müttefikler, bölgesel ve uluslararası kuruluşlardan ABD liderliğinde istifade edilecekti⁴. 2010 yılında Amerikalı siyaset yapımcılar Arapça konuşan ülkeleri tek tek gezerek işbirliği önerdiler. Batıya hayır diyen tek ülke Suriye oldu⁵.

ABD'nin güvenlik endişelerinin başında çıkarlarına doğrudan karşı çıkan ve aralarında gevşek bir bağ olan Rusya, İran, Suriye, Venezüella, Bolivya, Ekvator, Beyaz Rusya ile Avrupa'daki bazı uzantılarını teşkil eden ve "küresel retçi cephe" adı

* İstanbul Aydın Üniversitesi Ulusal Güvenlik ve Strateji Merkezi Müdürü, saityilmaz@aydin.edu.tr

¹ Rice, Condoleezza Rice, *Transformational Diplomacy*, Georgetown University, Washington DC, 18 January 2006, www.state.gov/secretary/rm/2006/59306.htm.

² Arsenault, Amelia, (2009). *Public Diplomacy 2.0*, in Philip Seib (ed.), *Toward a New Public Diplomacy: Reinventing US Foreign Policy* New York: Palgrave Macmillan.

³ Democracy Digest: Transformational diplomacy revisited? (April 11, 2011).

⁴ Democracy Digest: Revitalizing and rehabilitating democracy assistance? (March 11, 2011)

⁵ Daniel Pipes: Friendless in the Middle East, (November 8, 2011). <http://www.danielpipes.org/10312/friendless-in-the-middle-east> (Giriş: 29 Temmuz 2012).

verilen ülkeler gelmektedir. Bu cepheyi zayıflatmanın en iyi yolu içlerinde kırılmalar meydana getirmektir. ABD için bu maksatla seçilen ilk ülke Suriye oldu⁶. Önce Suriye'ye ekonomik yardım, serbest ticaret ve İslamcılara karşı istihbarat desteği önerilmişti. Ama artık Suriye hedefti ve 2006 yılından beri hazırlanmakta kurgu Arap hareketleri ile birlikte çalışmaya başladı. Şu an ABD; Avrupa, Latin Amerika ve Ortadoğu'da dost bildiği ülkelerin devletleri, siyasi partileri, NGO'ları ve sivil toplum örgütleri ile derin ilişkiler kurarak küresel retçi cephenin halklarının ayaklanmasına çalışıyor. Amerikan ekonomisinin yaşaması ve etkisinin dünyada sürmesi için anti-amerikancı ve anti-serbest pazarıcı bu cephenin dağıtılması ABD'nin önceliklerinin başında gelmektedir.

ABD'nin Akıllı Güç İle Ülke İnşası – Rejim Değişikliği

ABD, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri ülkelerin anayasalarını yeniden yazmakta, son 20 yıldır ekonomik ve siyasal olarak yeniden yapılandırırken, merkezi sistemi yok etmekte, siyasi sistem ve ulusal ekonomi üzerinde yabancı vesayetini yasal hale getirmektedir. Eski Yugoslavya'dan Afganistan ve Irak'a kadar bu politika; savaşlar, denizaşırı askeri varlıklar ve yumuşak güç ile birlikte el ele yürütülmektedir. 1945 yılında Japonya ile başlayan yeni anayasaların amacı ülkeleri Amerikanın kendi dünyasına entegre etmektir. Son 20 yılda bunun adı "ülke inşası" oldu. İşgal edilen ülkelerin anayasası yeniden yazılırken ABD'ye tabi bir ülke olması dikte edildi. Bazı ülkelerde ülke inşası yapabilmek için önce "ülke parçalanması" gerekli idi. Baskı, şok, bozucu faaliyetler, ayaklanma ve rejim değişikliği ile ülkeler parçalandı, içten çökertildi. Yaptırımlar, medya baskısı, siyasi izolasyon, ekonomik yasaklamalar ve iç huzursuzluk çıkarılması seçilen ülkeler hedef haline getirildi. Bu ülkelere karşı savaş için başka ülkelere borç para ve yardımlar ile istifade edildi⁷. Özgürlükler, istikrar ve insani yardım adı altında barış koruma operasyonu görüntüsü altında da ülkeler işgal edildi, son dönemde Libya ve Suriye'de olduğu gibi rejimler hedef alındı. Bosna-Hersek için yazılan anayasa ile ülke yönetimi Boşnak olmayanlara, sömürge valisi olan AB'nin atadığı Yüksek Temsilci'ye verildi. Kosova da Washington ve Brüksel'in insafına mahkûm edildi. Irak'ta merkezi yönetim yok edildi, Kürt bölgesi oluşturuldu.

ABD Silahlı Kuvvetleri'nin yumuşak güçten nasıl yararlanacağı ve kullanacağı ile ilgili FM 3-07: İstikrar Operasyonları talimnamesi 2008 yılında Savunma Bakanlığı Dışişleri Bakanlığı ve müttefik ülkelerin işbirliği ile hazırlandı. Bu müttefik ülke subaylarının (Türkiye, Belçika, Almanya, Hindistan, Pakistan, Güney Afrika ve diğer ülkelerden) talimnameye katkı sağladığı açıklandı⁸. Akıllı güç ile; kırılğan ülkelerde istikrar harekâtı (yerel unsurlar ile ayaklanma çıkarıp rejimi değiştirme) yanında hükümet kurma, kurumlar oluşturma, ekonomiyi geliştirme amacı ile yumuşak güç unsurlarının kullanılması demektir. Böylece askeri ve askeri olmayan kabiliyetlerin bir karışımı kullanılmaktadır. Afganistan ve Irak'ın işgali Pentagon'a 11 Eylül 2001'den beri on yıl içinde minimum 1.3 trilyon dolara mal oldu. Afganistan ve Irak'taki savaşın maliyeti aylık 6.7 ve 6.2 milyar dolar idi. Sadece Pakistan'a verilen dış yardım ve karşı ayaklanma harekâtı masrafı aylık 300 milyon dolardı. Libya'daki hareket ise aylık 60-80 milyon dolara, toplam 1 milyar dolara mal oldu. Bu operasyonda sivil güç USAID ve Dışişleri Bakanlığının bütçesi ise 84 milyon dolar idi. Özetle Libya'da rejim

⁶ Jeremy Ghez, Theodore W. Karasik, and Brian Nichiporuk: A New Anti-American Coalition, RAND, Summer 2008.

⁷ Mahdi Darius Nazemroaya: Post-War Constitutions: Privatization and Empire-Building, Global Research, (January 15, 2012). Eurasia - Rivista di studi Geopolitici, Vol. 23, No. 8 (May/August 2011):pp.45-52. <http://www.hoover.org/publications/defining-ideas/article/100526>

⁸ Gerry J. Gilmore: New Army Operations Manual Leverages 'Soft Power' Assets, American Forces Press Service, (Washington D.C., Oct. 9, 2008).

değişikliği ABD'ye toplam 1.1 milyar dolara mal oldu⁹. ABD, bu hareketi çok ucuz ve stratejik olarak çok akıllıca buldu.

ABD'de 2002 yılında toplanan bir görev kuvveti tarafından 11 Eylül sonrası stratejisi yapılan çalışmaların sonuçları sonra Foreign Affairs dergisinde bir makale halinde yayınlandı. Bu stratejinin esasları şu şekilde belirlenmişti¹⁰; Radikal İslam'ın saldırısı sadece Amerika ve Batıya değil İlimli ve laik İslam'a karşıdır. İlimli İslam'ın sesi duyulmadığı için ABD kamu diplomasisi İlimli İslam ile diyaloga yönelmeli idi. Bölgedeki yabancı muhabirler ile ilişkiler geliştirilmeli, işbirliği yapanlar itibarlı hale getirilirken diğerleri marjinalize edilmeliydi. Ancak 2007 yılına gelindiğinde para ile fikirleri ve gönülleri kazanmanın uzun zaman alacağı anlaşıldı. Washington'un Arap hareketlerindeki yeni stratejisi rejim değiştirmekti. Bunun için içerideki muhalif partilerle işbirliği yapma, sivil toplum gruplarını finanse etme, protesto hareketlerine sızma ve zorlama, ulusal seçimleri maniple etme yolu seçilmişti¹¹. İlimli İslam ve Müslüman Kardeşler ortak seçildi. Örtülü operasyonlar ile laik devletler zayıflatılırken, mezhep çatışmaları çıkarıldı ve Arap dünyasında sosyal bölünmeler yaratıldı. Artık otoriter lidere gerek yoktu. ABD'nin müttefiki uzun zamandır İslamcılar idi. Libya, demokrasi taraftarı isyancıların lideri El Kaide'nin adamı idi ama aynı zamanda NATO Özel Kuvvetleri ile çalışıyordu. Tripoli'yi ele geçirenlerin çoğu önceden Libya İslamcı Savaş Grubu elemanı idi. Bu arada sosyal medyayı kirli işlerde kullanmak için ağ paradigması ABD Dışişleri Bakanlığı siyaset planlama dairesinde çalışmış olan Anne-Marie Slaughter tarafından geliştirildi¹². Yeni oyun sanal dünyada genişlemekte ve web sitelerinden facebook ve twitter'e linkler vererek, flickr fotoğraf akışı, YouTube videoları, "dipnote" blogları ve RSS beslemeleri¹³ ile siber dünyada bütün köşeler tutuldu.

Suriye İle ilgili Planların Yürürlüğe Konması

Suriye'de ise Mart 2011'de Dera'da başlayan ve İslamcı ve Kürtler gibi bazı azınlık gruplarının arkasında olduğu ayaklanma planlarının yürürlüğe konmasında ABD'nin sessiz ve gölgede kalmayı seven diplomatlarından Robert Ford, kilit rol oynadı. Akıcı Arapça konuşan Ford, Dışişleri Bakanlığının Arapçı grubunun bir parçası idi. Irak'a müdahale planlamasından dışlanmakla beraber daha sonra Bağdat'ta analizci ve yönetici olmuştu¹⁴. Daha önce Fas, Bahreyn, Türkiye, Mısır ve Kamerun'da çalışan Ford'un diplomat olan eşi de Suudi Arabistan'da idi. Robert S. Ford, büyükelçi olarak Şam'a Ocak 2011 sonunda yani Mısır'daki protestoların zirve yaptığı dönemde gelmişti. Lübnan Başbakanı Refik Hariri'nin 2005'de bir suikast sonucu öldürülmesinden sonra Washington büyükelçisini geri çekmiş ve bir kanıt olmadığı halde Suriye'yi suçlamıştı. Ford'un büyükelçi olarak göreve başlamasından hemen sonra Mart ortasında Suriye'de protesto hareketleri başladı. Robert Ford, Haziran 2011'de Hama'ya yaptığı ziyaret esnasında göstericiler tarafından zeytin dalları ile karşılanırken, hükümet yanlıları Şam'daki ABD büyükelçiliğinin camlarını kırıyordu. Uluslararası Kriz Grubu'ndan Robert Malley gezi ile ilgili olarak müdahalenin zamanının geldiğini ve etkili yöntemler bulunması gerektiğini

⁹ Micah Zenko: What Does Libya Cost the United States? Council on Foreign Relations, CFR.org, (Aug 11, 2011).

¹⁰ Peter G. Peterson: Public Diplomacy and the War on Terrorism, Foreign Affairs, (September/October 2002).

¹¹ Michel Chossudovsky, Finian Cunningham and Mahdi Darius Nazemroaya: Libya and "The Arab Spring": Neoliberalism, "Regime Change" and NATO's "Humanitarian Wars", Global Research's Interactive Reader Series, November 2011.

¹² Comenetz, Jacob: *Innovating Public Diplomacy For a New Digital World*, *The Washington Diplomat*, (July 27, 2011).

¹³ RSS çeşitli internet siteleri tarafından yayınlanan haber vb. içeriğin tek bir ortamdan topluca izlenebilmesine olanak sağlayan yeni bir içerik besleme yöntemidir. RSS – Real Simple Syndication, RDF Site Summary veya Rich Site Summary (Zengin Site Özeti) kelimelerinin baş harflerinden oluşan kısaltmadır. XML biçiminde olan RSS dosyaları ilk olarak NetScape firması tarafından geliştirilmeye başlanmıştır. RSS dosyalarının kullanımı her geçen gün artarak yaygınlaşmaktadır.

¹⁴ Mary Beth Sheridan: Low-key U.S. diplomat transforms Syria policy, Issue #23, Winter 2012, The Washington Post.

söylüyordu. Suriye rejimi ise Ford'un ziyaretini iç işlerine müdahale olarak görüyordu. Bu geziden aylar sonra Dışişleri Bakanı Clinton, Suriye rejiminin meşruiyetini kaybettiğini açıklayarak düğmeye bastı. Müteakiben BM Güvenlik Konseyi'nden ABD elçiliğine ve benzer şekilde Fransa elçiliğine yapılan saldırılar ile ilgili kuvvetli suçlamalar içeren ifadeler çıktı. Suriye hükümeti geri adım atarak elçiliğe saldırdığı iddia edilen kişileri tutuklayarak daha iyi güvenlik sözü vermiş oldu.

Suriye ve İran ile ilgili savaş planları zaten çok önceden askerler tarafından yapılmıştı. Tahran'a giden yol Şam'dan geçiyordu. Bu nedenle Suriye'de rejim değişikliği için örtülü istihbarat operasyonları ile isyancılar desteklendi. Sivilleri koruma sorumluluğu (R2P) Batılı güçlerin propaganda teması idi. Suudi Arabistan ve Türkiye'nin açıkça saldırgan tutumu ve isyancılara desteği yanında İsrail de askeri ve istihbarat operasyonları ile işe bulaştı. Önce Batı medyası koro halinde Beşar Esat'a karşı barışçı protesto gösterilerinden bahsetmekle işe başladı. Bu grupların içine İslamcı paramiliter gruplar sızdırılmıştı. İsyancılara anti-tank tuzakları, girilmesi zor engeller ve ağır makinalı tüfekler verilerek direniş güçlendirildi. Ortada gene Batı tarafından eğitilmiş ve donatılmış İslamcılar vardı. Bunların bir kısmı Libya'dan Türkiye üzerinden Suriye'ye geçti. Planlar ABD ve Türkiye tarafından hazırlandı. İlk adım tanklar ve helikopterler desteğinde muhaliflerin rejimi devirmesi idi. Libya'daki NATO tipi operasyon yerine büyük miktarda tanksavar, hava savunma füzesi, havan ve ağır makinalı tüfek ile Suriye zırhlı kuvvetleri yenilecekti. İsyancılara silahlar Türkiye sınırları üzerinden gitti¹⁵. Aynı sınırlardan Ortadoğu ülkelerinden getirilen gönüllüler isyancılara katılmak üzere geçti. Gönüllülere Türkiye'de iken barınma, eğitim ve emniyetli geçiş imkanı sağlandı. Bütün bunların arkasında bölgedeki yaratılacak bir göçmen hareketi sonrası NATO'nun insani yardım görüntüsü altında müdahale edeceği planı vardı. ABD Dışişleri Bakanlığı ve NED, 2006 yılından beri Suriye'deki muhalif grupları fonları ile destekliyordu¹⁶. Batılı medya tarafından Suriye'deki ayaklanma hareketleri kamuoyuna demokrasi taraftarlarının hareketi olarak yansıtıldı. Ancak bu ayaklanma çok önceden Tunus ve Mısır'daki hareketlere göre zamanlanmış ve koordine edilmişti¹⁷.

Suriye'nin güneyindeki Dera'da ayaklanmaların patlaması dikkatlice Tunus ve Mısır olaylarını takip edecek şekilde planlanmıştı. Salvador'da John D. Negroonte uygulanan ölüm mangaları stratejisi Suriye'de büyükelçi Robert S. Ford tarafından uygulanmaya başladı. 2004-2005 yıllarında John D. Negroonte, Bağdat'ta büyükelçi iken Robert S. Ford onun ekibinde idi ve ölüm mangaları Irak'ta da uygulanmıştı¹⁸. Çatışmaların tırmanması için Latakia liman şehrine bağlı Ramleh bölgesinden İslamcı ölüm mangaları sızdırıldı¹⁹. Keskin nişancı tüfekleri taşıyan bu mangaların görevi yerel halkı kışkırtmak, ortamı terörize etmektir. Batılı medya bu İslamcı grupları kendini Suriye ordusundan koruyan aktivist ya da Filistinli muhalifler olarak tanıttı. Çünkü bu gruplar Filistin ve Suriye arasında bir siyasi çatışmayı kışkırtmak için Ramleh'deki Filistinlilere saldırıyorlardı. Hâlbuki bu ölüm mangaları İsrail ve Türkiye ortak yapımı idi. Tam da bu sırada Türk Dışişleri Bakanı Davutoğlu "Esat derhal ve şartsız bir şekilde ateşi kesmezse askeri müdahaleyi düşüneceklerini" söylemeye başladı. Gerçekte çatışmaları çıkaranlar Türkiye'nin eğittiği ve finanse ettiği İslamcı savaşıçılardı. Bu esnada ABD, İsrail ve Türkiye; Suriye'ye insani askeri müdahaleyi

¹⁵ DEBKAFfile, NATO to give rebels anti-tank weapons, August 14, 2011.

¹⁶ U.S. admits funding Syrian opposition - World - CBC News, (April 18, 2011)

¹⁷ Michel Chossudovsky, The Protest Movement in Egypt: "Dictators" do not Dictate, They Obey Orders, Global Research, January 29, 2011)

¹⁸ El Salvador-style 'death squads' to be deployed by US against Iraq militants - Times Online, January 10, 2005.

¹⁹ Mahdi Darius Nazemroaya and Julien Teil: Syria's Death Squads and Islamist "Freedom Fighters", Global Research, October 6, 2011

planlıyorlardı ve Türkiye bu planın merkezinde idi. İran ise Suriye’de olanların ülkenin iç meselesi olduğunu söylüyor ve Batıyı suçluyordu²⁰.

Suriye ve Sosyal Medya Savaşı

Clinton’ın dijital diplomatları, bir yandan düşmanlarını Amerikan emperyalizminin yeni Truva atı olan internet özgürlüğünün iyi olduğuna inandırmaya çalışmakta²¹, bir yandan da internet üzerinden oluşturulan “online vatandaşlık” ağını idare etmektedir. Ortadoğu’da yeterince raporcu olmadığından “vatandaş muhabirliği” denilen bir yöntem ortaya çıktı ve cep telefonları, Facebook, Twitter, YouTube ve WordPress kullanan insanlardan bir şebeke oluşturuldu²². Oyunun farkına varan Arap ülkeleri hemen blogçular, muhabirler, sivil toplum ve insan hakları eylemcileri ile ilgili tedbirler almaya başladı. Buna karşılık Batı’nın argumanı İnternet Özgürlüğü devreye girdi. Resmi düzeyde yapılan baskı ve şantajların yanında mahallinde mantar gibi biten NGO’lar baskı aracı olarak kullanılmaktadır. Artık pek çok Arap liderin Facebook sayfası ve profil sayfaları var. Suriye liderleri de bu şekilde davrandı ancak rejimin gitmesi için karar verilmişti. İnternetin kontrollü olması nedeni ile önce Şam’daki bazı internet kahvelerine gençler çekilmeye çalışıldı²³. Eylül 2010’da iki Suriyeli öğretmenin öğrencilerini dövdüğünü gösteren bir video paylaşımı ile (videoyu gönderen Fransız muhabir Claire Duffett idi) kriz çıkarılmaya çalışıldı ama yönetim derhal iki öğretmeni işten kovdu. Kasım 2010’da Suudi Arabistan hükümeti ahlaki nedenlerle Facebook’u yasakladı ama başka şebekeler devreye girince işe yaramadı.

Binlerce Suriyeli rejim muhalifi (Batı jargonu ile aktivist) ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından alınan ve Kanada dizaynı yazılım programını (Psiphon) kullanarak Suriye’nin elektronik ordusu ile siber savaşa girdi. Psiphon, bir teknik takip-aldatma şebeke sistemidir. Amerikalıların Suriye Elektronik Ordusu dediği İran ve Çin’den destek ile oluşturulan bir grup hacker idi. Bu kişilerin IP adreslerine bakarak Suriye hükümet binaları içinde çalıştıkları tespit edilmişti. Muhalif gruplar içinde çalışan Batılı uzmanlar şahsi telefonlar ile bilgisayarlar arasında iletişim kurulmasına yardım ettiler, yarattıkları internet bulutu ile kişilerin nereden sisteme girdiğinin yetkililer tarafından tespit edilmesini engellediler. Bununla da kalmayıp şifreleme ve şaşırtma yaptılar. SMS ve e-mail’lerin gönderilmesinde güvenli linkler oluşturdular²⁴. Bu batılı uzmanlar aynı zamanda başı derde girenlerle haberleşerek onlara teknik yardım sağladılar ya da ilgililere haber verdiler. Örneğin Suriye’nin herhangi bir şehri ile İstanbul arasında Skype vasıtası ile görüntülü iletişim kurularak çatışmalar rapor edildi. Rapor verenler sağlanan kriptolu link ile Suriye istihbarat teşkilatı Muhabarat’ın tespit etmesinden kurtuldular.

14 Kasım 2011’de Avrupa Birliği 18 Suriyeliyi Suriye elektronik ordusu üyesi olmak, sivil topluma karşı baskıya katılmakla suçlayarak yaptırımlar getirdi. Hâlbuki Suriye’nin elindeki sistemler Kaliforniya’da konuşlu NetAPP ve Blue Coat şirketleri tarafından satılmıştı. Bu işlerin kamuya yansımada CIA uzantısı Bloomberg TV rol almış, Area’nın Şam’da NetAPP ve Ultimaco ürünlerini kullanarak elektronik takip sistemi kurduğunu açıklamıştı. Toronto Üniversitesi’ndeki Vatandaş Laboratuvarı (Citizen Lab), IP adreslerinden hem bu bilgisayarlarının orijinini hem de Suriye

²⁰ Iran Foreign Ministry Statement, quoted in Iran urges West to stay out of Syria’s ‘internal matters’ Todayszaman.com, August 15, 2011

²¹ Morozov, Evgeny: *Why Washington’s support for online democracy is the worst thing ever to happen to the Internet*. Foreign Policy Magazine, (January-February 2011).

²² Gedminn, Jeffrey and Walter Isaacson: *ibid.*, (2010).

²³ Claire Duffett, “Facebook, banned in Syria, is widely used—even by the government,” *Christian Science Monitor*, November 18, 2010. <http://www.csmonitor.com/World/Global-News/2010/1118/Facebook-banned-in-Syria-is-widely-used-even-by-the-government> (accessed December 3, 2010).

²⁴ Democracy Digest: Empowering Syria’s cyber-dissidents, (November 23, 2011).

ordusundaki kişileri tespit etmişti.²⁵ Bu esnada telefon ve internet haberleşmesini izleyen İtalyan şirketi Area SpA ve Alman veri kriptolama şirketi Ultimaco Suriye'deki işlerini dondurduklarını açıkladılar. Ankara'da Batılı diplomatlar muhalif gruplarla yakın temas içinde video paylaşırken, Şam yönetimi El Cezire, CNN ve BBC'yi silahlı teröristlere yardım etmek ve onları muhalif grup diye tanımlamakla suçluyordu. Suriye devlet haber ajansı SANA, pek çok polis telsizi tarayıcısı ve uydu telefonunun ele geçirildiğini açıklıyordu. Suriye, yabancı hükümetleri haberleşme vasıtası kaçakçılığı yaparak sınırından 50 km. içeriye kadar teröristlerle görüşme imkanı sağlandığını açıklıyordu. Bazı muhalif liderlerin elinde Türkiye'ye ait 3G veri sağlayıcıları bulunmuştu. SANA ayrıca Suriye'de yakalanan, İsrail ve ABD tarafından kullanılan uydu teknolojisi vasıtalarının fotoğraflarını yayınlamıştı. ABD'nin derdi ise internet özgürlüğü adı altında Suriye'de sosyal medyanın kullanımının önünü açmaktı. Halbuki ABD, kendine yakın Suudi Arabistan ve Katar gibi ülkelere Psiphon da dahil bu tür izleme teknolojileri sağladı. Pisphon'un yaratıcısı Rohozinski, Suriyeli muhalifler ile doğrudan irtibatla olduğunu söylemektedir. Suriye'deki aktivistlerin çoğu yurt dışı ile facebook ve Skype üzerinden görüştüğünden Pisphon hem güvenli hem de hızlı ve kolay iletişim sağlamaktadır.

Büyük Resim; Türkiye ve Arap Hareketleri

Washington ve Avrupalı müttefikleri İslam'ı jeopolitik bir vasıta gibi manipüle etme projesinde birlikte çalışmaktalar. Projenin esası İslamı yeniden tanımlamak ve kendi küresel çıkarlarına hizmet edecek yeni bir İslamcı nesil yaratmaktır²⁶. Ancak bu süreç gitgide siyasi ve sosyal kaos ortaya çıkarmaktadır. Türkiye Arap kitlelerinin takip edeceği bir model olarak sunulmaktadır. Türkiye'de ise laik askerlerin by-pass edilmesi ile oluşturulan yeni derin devlet, içeride ve dışarıda acımasız bir İslamcı proje yürütmektedir. Türkiye'ye biçilen rol gerçekte bir model olmaktan ziyade vasıta (asset) olmaktır. İçinde olduğumuz proje İslam'ı yeniden tanımlama ve coğrafyayı Batının çıkarlarına entegre etmek için dönüşüm projesidir. Washington ve Brüksel tarafından hazırlanan Yeni İslam, "Kalvinist İslam" olarak adlandırılan Protestan çalışma ahlakının Müslüman versiyonudur. Yeni İslam'ın faiz sistemi ve küresel kapitalizm ile sorunu yoktur. Suudi Arabistan ve petrol zengini şeyhler borç tuzağı ile diğer Arap ülkelerini demokrasiye geçiş görüntüsü altında ele geçirmek için Ortadoğu Kalkınma Bankası (MEDB²⁷) kurma sürecindedirler. Türkiye bu işte Batılı güçlerin verdiği lider rolü üstlenmişken, Suudi Arabistan ise İslamcıların askeri kanadının finansal olarak desteklenmesinden sorumludur. İran ve Suriye'nin hedef alınması Avrasya'nın kontrolü için geliştirilen büyük projenin parçasıdır. Yeni kurulacak hükümetler ve yaratılan kaos üzerinden Pentagon, İsrail ve NATO yeni savaşlara gerekçe bulacaktır. Sonuç olarak İslam dünyası içine sokulan fitnelerle birbirine düşürülürken, bu kaosta Batılılar ve İsrail kendi çıkarları için gerekli bu ortamı ve fırsatları kullanacaklardır.

²⁵ Democracy Digest: Empowering Syria's cyber-dissidents, (November 23, 2011).

²⁶ Mahdi Darius Nazemroaya: The Powers of Manipulation: Islam as a Geopolitical Tool to Control the Middle East, Global Research, July 2, 2011.

²⁷ Middle East Development Bank.